

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Ільницького Олексія Олександровича щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 2, частини другої статті 4, пункту 1 частини другої статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України у взаємозв'язку з положеннями пункту 13 Прикінцевих та перехідних положень цього кодексу, статті 12 Господарського процесуального кодексу України, частини першої статті 60 Закону України „Про захист економічної конкуренції“, статей 55, 125 Конституції України

м. К и ї в
15 жовтня 2014 року
№ 89-у/2014

Справа № 2-79/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого, доповідача,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Ільницького Олексія Олександровича щодо офіційного тлумачення положень

частини другої статті 2, частини другої статті 4, пункту 1 частини другої статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України) у взаємозв'язку з положеннями пункту 13 Прикінцевих та перехідних положень КАС України, статті 12 Господарського процесуального кодексу України (далі – ГПК України), частини першої статті 60 Закону України „Про захист економічної конкуренції“ від 11 січня 2001 року № 2210–III (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 12, ст. 64) (далі – Закон), статей 55, 125 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Бауліна Ю.В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Ільницький О.О. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини другої статті 2, частини другої статті 4, пункту 1 частини другої статті 17 КАС України у взаємозв'язку з положеннями пункту 13 Прикінцевих та перехідних положень КАС України, статті 12 ГПК України, частини першої статті 60 Закону, статей 55, 125 Конституції України в аспекті такого питання: до компетенції судів України якої юрисдикції (адміністративної чи господарської) належить розгляд спорів про оскарження фізичними та юридичними особами рішень, дій та бездіяльності органів Антимонопольного комітету України.

Необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень автор клопотання обґрунтовує власним розумінням їх змісту і можливістю порушення його конституційного права на оскарження в суді рішень, дій та бездіяльності органів Антимонопольного комітету України у зв'язку з

неоднозначним, на його погляд, застосуванням судами України положень частини першої статті 60 Закону щодо підсудності (підвідомчості) справ стосовно оскарження рішень органів Антимонопольного комітету України.

На підтвердження своєї позиції Ільницький О.О. долучив до конституційного звернення копії судових рішень.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 24 вересня 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі, виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційне звернення має містити обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 12 травня 2010 року № 31-у/2010).

Аналіз конституційного звернення та долучених до нього матеріалів дає підстави для висновку, що Ільницький О.О. не довів неоднозначного

застосування судами України положень Конституції України, КАС України, ГПК України та Закону, щодо офіційного тлумачення яких він звернувся. Так, рішення, прийняті у справах за позовами громадян України, не підтверджують різного застосування судами України положень частини другої статті 2, частини другої статті 4 КАС України, а пункт 13 Прикінцевих та перехідних положень КАС України застосовано лише у постанові Вищого господарського суду України від 10 грудня 2013 року у справі № 904/4053/13.

Крім того, статті 55, 125 Конституції України, пункт 1 частини другої статті 17 КАС України у наданих судових рішеннях не застосовувалися. Згідно з правовою позицією Конституційного Суду України, якщо надані суб'єктом права на конституційне звернення матеріали вказують на те, що відповідні положення Конституції або законів України у судових рішеннях не застосовувалися, то вони не можуть бути розглянуті Конституційним Судом України як такі, що підтверджують неоднозначне застосування цих положень судами України, іншими органами державної влади (Ухвала від 26 жовтня 2011 року № 54-у/2011).

2.2. За змістом пункту 4 частини другої статті 42 та статті 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційне звернення має містити обґрунтування того, що неоднозначне застосування судами України, іншими органами державної влади положень Конституції України або законів України може призвести або призвело до порушення конституційних прав і свобод суб'єкта права на таке звернення.

Аналіз судових рішень, на які посилається Ільницький О.О., вказує на те, що він не є суб'єктом правовідносин з питань, порушених у конституційному зверненні, і жодне з цих рішень не приймалося щодо нього особисто та не стосувалося його прав. Тобто автор клопотання

не обґрунтував, що зазначені рішення могли призвести чи призвели до порушення його конституційних прав і свобод.

За таких обставин у Ільницького О.О. відсутні підстави для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення зазначених у його клопотанні положень Конституції України та законів України.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 4 частини другої статті 42, статті 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 цього закону – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 49, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Ільницького Олексія Олександровича щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 2, частини другої статті 4, пункту 1 частини другої статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України у взаємозв'язку з положеннями пункту 13 Прикінцевих та перехідних положень цього кодексу, статті 12 Господарського процесуального кодексу України, частини першої статті 60 Закону України „Про захист економічної конкуренції“ від 11 січня 2001 року № 2210–III, статей 55, 125 Конституції України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність

конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ